

Imise pocházející z úředně povolené stavby

KAREL SVOBODA

KRAJSKÝ SOUD V PLZNI, PRÁVNICKÁ FAKULTA UNIVERZITY PALACKÉHO, OLOMOUČ

Vlastník pozemku má právo na ochranu před pronikáním odpadu, vody, kouře, prachu, plynu, pachu, světla, stínu, hluku, otřesů a jiných podobných účinků na svůj pozemek (§ 1013 odst. 1 OZ). Na druhé straně je pravdou, že k takovým imisím v řadě případů dochází na základě činnosti, která byla povolena podle veřejnoprávních předpisů. Proto je třeba se zabývat tím, zda civilní soudy mohou sousedovi uložit povinnost ke zdržení se imise, pokud disponuje úředním přívolením k činnosti, se kterou je imise nerozlučně spojena.

Aktuální české hmotné právo upravuje hned dvojí tzv. privilegovanou imisi. První z nich je imise podle § 1013 odst. 2 OZ pocházející z provozu úředně schváleného závodu nebo jiného podobného zařízení. Druhou imisí, na kterou nedopadá režim „obecných imisí“ podle § 1013 odst. 1 OZ, je imise z provádění schválené stavby ve smyslu § 1004 odst. 2 OZ. Problematice imise ze stavby prováděné na základě úředního „povolení“ se nyní budu věnovat.

Vztah § 1004 OZ k § 1013 OZ

Podle § 1004 odst. 1 OZ je-li držitel prováděním stavby ohrožen v držbě nemovité věci nebo může-li se pro to důvodně obávat následků uvedených v § 1013 a nezajistí-li se proti němu stavebník cestou práva, může se ohrožený držitel domáhat zákazu provádění stavby. Zákazu se držitel domáhat nemůže, jestliže ve správním řízení, jehož byl účastníkem, neuplatnil své námitky k žádosti o povolení takové stavby, ač tak učinit mohl.

Mimo jiné je třeba řešit, zda je možné se bránit cestou žaloby o zdržení se imise (např. stíněním) pocházející z již provedené stavby, jestliže imisí postižený soused neuplatnil právo na ochranu před budoucími imisemi podle § 1004 odst. 1 OZ. J. Spáčil píše, že po realizaci stavby se může soused domáhat zdržení se imise ze stavby jen tehdy, když objektivně nemohl uplat-

nit své námitky ve stavebním řízení. Zejména proto, že stavba byla provedena bez příslušného úředního svolení a tedy neuskutečnila se procedura, v níž by se soused mohl vzniku stavby bránit, případně pokud došlo k provedení stavby v rozporu s úředním svolením.¹

Spáčilův závěr ze zákona jasně nevyplývá. Z gramatické dikce ust. § 1004 odst. 1 OZ je zřejmé jen to, že poskytuje výslovnou ochranu jen vůči imisím vzniklým „prováděním stavby“. Prováděním stavby se rozumí realizace úkonů směřujících k založení a k dokončení stavby (např. imise vznikající při zvýšeném průjezdu vozidel, při přípravě stavebních materiálů, při přímém provádění stavebních prací, nátěrů apod.). Že by ust. § 1004 odst. 1 OZ poskytovalo ochranu i před imisemi z posléze dokončené stavby, není možné jednoznačně dovodit ani z druhé věty této normy, podle níž „zákazu se držitel domáhat nemůže, jestliže ve správním řízení, jehož byl účastníkem, neuplatnil své námitky k žádosti o povolení takové stavby, ač tak učinit mohl“.

Náhled J. Spáčila, že negatorní žalobu na zdržení se imise podle § 1013 odst. 1 OZ lze podat jen v případě, že jde o „černou stavbu“ nebo o stavbu provedenou v rozporu se stavebním povolením, je však odůvodnitelný skrze skutečnost, že nový kodex v § 1013 odst. 2 OZ ustavil nový typ imisí, které vznikají provozem úředně schváleného závodu nebo jiného podobného zařízení. Vůči těmto privilegovaným imisím se nelze bránit negatorní žalobou o zdržení se imise podle § 1013 odst. 1 OZ, ale je možné žádat pouze o náhradu újmy způsobené privilegovanou imisí. Je pravdou, že úředně povolená výstavba a imise z ní pocházející jsou pokryty úředním povolením (souhlasem s provedením ohlášení stavby, udělením stavebního povole-

¹ Viz SPÁČIL, J. In: Spáčil, J. a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 155.

ni). Proto je přiměřené, aby ust. § 1004 OZ bylo vnímáno jako norma, která upravuje režim privilegovaných imisí, jež vznikají nejen při výstavbě nebo v souvislosti s ní, třeba i poté, co je výstavba dokončena. Jiný přístup by podporoval svévoli souseda, který by své námitky mohl prosadit např. i cestou negatorní žaloby až poté, co je úředně schválená činnost (zde výstavba domu) dokončena a nikoliv již okamžiku, kdy se dozví o tom, že činnost byla úřadem povolena a má s ní být započato.

Ve prospěch náhledu J. Spáčila hovoří i fakt, že soused může jak během procedury vedoucí k udělení souhlasu s realizací ohlášené stavby, tak s realizací stavby, která se má uskutečnit na základě stavebního povolení, uplatnit nejen námitky týkající se průběhu výstavby, ale i námitky ohledně budoucího užívání stavby a jejího vlivu na okolí (§ 105 odst. 1 písm. f, § 107 odst. 1, § 114 odst. 1, 2 StZ). Prostor k uplatnění námitek týkajících se vlivu stavby po jejím dokončení na okolí má soused i v řízení o umístění stavby, protože je jeho účastníkem [§ 85 odst. 2 písm. b) StZ]. Bezprostřední soused tedy má podle předpisů veřejného práva za předpokladu, že jsou dodrženy, zpravidla dostatek procesních prostředků, aby vůči realizaci stavby uplatnil námitky a nespoléhal se až na podání civilní žaloby. Princip, podle něhož se soused má vůči realizaci stavby a veškerým následkům realizace bránit bez zbytečného odkladu, jinak se k jeho námitkám nepřihlédne, lze dovodit i z § 1004 odst. 1 věta druhá OZ, podle níž „zákazu se držitel domáhat nemůže, jestliže ve správním řízení, jehož byl účastníkem, neuplatnil své námitky k žádosti o povolení takové stavby, ač tak učinit mohl.“ I když tato norma gramaticky dopadá jen na ohrožení souseda imisemi při provádění stavby, je podle mého názoru vyjádřením principu omezené priority správního řízení a rozhodnutí před ochranou soukromého práva souseda na ochranu před imisemi v následném řízení před civilním soudem. A to, i když se toto řízení týká zákazu imisí, které jsou nerozlučně spojeny s existencí povolené stavby (např. stínění stavbou).

S ohledem na výše uvedené a navzdory nedjednoznačnosti stávající právní úpravy se domnívám, že J. Spáčil má v obecné rovině pravdu. Ust. § 1004 odst. 1 OZ tedy nahrazuje ust. § 1013 odst. 1 OZ s tím, že držitel imisí postiženého pozemku poskytuje namísto práva domoci se zdržení imise právo žádat o zákaz dalšího provádění stavby. Jakmile je stavba v souladu se svolením správního úřadu dokončena, držitel nemá právo žádat odstranění stavby a ztrácí i právo domáhat se zdržení imise z již dokončené stavby (např. na uložení povin-

nosti zdržet se stínění z nově postavené budovy). Zůstává mu ale právo na finanční odškodnění podle § 1013 odst. 2 OZ. Tuto normu ust. § 1004 OZ nenahrazuje. Vztah ust. § 1004 odst. 1 OZ k úředně schválené imisi u provozu závodu je takový, že ust. § 1004 OZ dopadá na ty imise ze stavby, které vyplývají z jejího umístění a základní podstaty (např. stínění mající podstatu z umístění stavby), zatímco ust. § 1013 odst. 2 OZ je třeba se dovolat v případě specifických imisí, které nezpůsobuje podstata stavby, ale specifický provoz závodu nebo podobného zařízení, k němuž je třeba zvláštního povolení (např. imise vzniklé z čističky odpadních vod nebo z veřejné komunikace).

Ust. § 1004 odst. 1 OZ však není na překážku uplatnění žaloby podle § 1013 odst. 1 OZ, když lze požadavku na zdržení se imise vyhovět úpravou stavby, která si nevyžaduje správní svolení. Za takových okolností nedochází k reálné kolizi soudního rozhodnutí se správním svolením ke stavbě ani se smyslem § 1004 odst. 1 OZ, jímž je zabránit situaci, kdy držitel (soused) zaviněně uplatní námitky imise nikoliv ve správní proceduře, ale až civilní žalobou.

Pokud soud dojde k závěru, že svolení úřadu k provádění stavby je překážkou pro vyhovění návrhu na zdržení se imise, žalobu zamítne.

Pojem správního řízení k žádosti o povolení stavby

Ustanovení § 1004 odst. 1 věta druhá OZ uvádí, že námitky ve smyslu tohoto ustanovení má držitel pozemku ohroženého imisí vznést „ve správním řízení k žádosti o povolení stavby“. Striktně vzato je takovým řízením jen řízení o povolení stavby na základě ohlášení, případně stavebního povolení (§ 103 a násl. StZ). Je však zjevné, že zákonodárce má na mysli veškeré správní procedury, které vedou k tomu, že na konkrétním místě může být umístěna konkrétní stavba. Nejde tedy jen o řízení „o žádosti o povolení stavby“.

Stavební zákon rozeznává několik na sebe navazujících procedur, v jejichž rámci lze uplatňovat námitky, které mohou mít vliv na to, zda může dojít k realizaci stavby. Každá z těchto procedur se zabývá řešením jiné problematiky. Jakmile je ukončena, nemůže v následující proceduře dojít ke vznesení námitek, které byly projednány v dřívější proceduře, protože jde o otázku, o níž již bylo rozhodnuto. V případě rozhodnutí o územním plánu jde dokonce o rozhodnutí, které nelze přezkoumat, protože je činí zastupitelský orgán (§ 54, § 69 StZ). Proto např. není možné, aby se držitel v řízení o vydání stavebního povolení domáhal revize

územního nebo regulačního plánu, případně re-vize již pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby. Uplatnění námitek v jiné proceduře, než která je k nim určena, musí mít i ve smyslu § 1004 odst. 4 OZ za výsledek, že námitka nebyla uplatněna řádně, pokud ji držitel mohl uplatnit jako účastník procedury, v níž mohlo dojít k vypořádání této námítky (srov. s § 114 odst. 2 StZ).²

Prvním procesem, který ovlivňuje postoj stavebního úřadu k tomu, zda stavba bude „povolena“, je řízení o územním plánu, v němž dochází k určení, jakým způsobem má být pozemek (zpravidla v rámci širšího souboru pozemků) využíván (např. bydlení čisté, průmyslová výstavba apod.). Již v rámci řízení o územním plánu může vlastník (nikoliv držitel) pozemku podávat námítky proti návrhu územního plánu (§ 52 odst. 2 StZ). Podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb stanoví regulační plán (§ 61 StZ). I vůči regulačnímu plánu může podat mj. i vlastník pozemku námítky (§ 67 odst. 2 StZ). Následuje řízení o umístění stavby, které na rozdíl od předchozích procedur je třeba pokládat za verdikt, který se bezprostředně vztahuje k výstavbě ve smyslu § 1004 odst. 1 OZ a je tedy součástí rozhodovacího procesu „o povolení stavby“. Rozhodnutí o umístění stavby totiž mj. vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel (§ 79 odst. 1 StZ). Účastníkem řízení o umístění stavby je mj. i vlastník (nikoliv držitel) sousedního pozemku (§ 85 odst. 2 StZ) a jako takový může uplatňovat námítky proti umístění stavby (§ 89 odst. 1 StZ). Už v řízení o umístění stavby může vlastník sousedního pozemku namítat budoucí obtěžování výhledem, kouřem, hluchostí, prašností, zápachem z budoucího provozu, zastínění pozemků a staveb.³

Poté dochází k proceduře „povolení stavby“, a to buď v režimu ohlášení nebo v režimu řízení o vydání stavebního povolení (§ 103 a násl. StZ).⁴ I v těchto procesech může vlastník sousedního pozemku uplatnit svůj postoj k realizaci stavby a případné námítky (§ 105 odst. 1 písm. f), § 114 odst. 1 StZ).⁵ V této fázi již nelze uplatnit námítky týkající se potenciálních imisí, které měly být řešeny již v řízení o umístění stavby (např. obtěžování výhledem). Nicméně z § 114 odst. 1 StZ zřejmě plyne, že některé námítky mohou být uplatněny znovu, např. námítky imisí ze způsobu provádění nebo pozdějšího využívání stavby. Procedurou o ohlášení stavby nebo o stavebním povolení je procedura řízení „o povolení stavby“ ve smyslu § 1004 odst. OZ ukončena. Proces, na jehož základě stavebník získává právo užívat dokončenou

stavbu (§ 119 a násl. StZ) již není řízením „o povolení stavby“ podle § 1004 OZ. Stavba v době uskutečnění těchto řízení je již dokončena, a proto ji již nelze zakázat.

Veškeré výše uvedené procedury před stavebním úřadem jsou podle mého názoru procedurami ve smyslu § 1004 odst. 1 věta druhá OZ, jimiž se povoluje provedení stavby.

V zákonem stanovených případech se neuskuteční procedura o umístění stavby ani procedura vedoucí k povolení konkrétní stavby (§ 79 odst. 2, § 103 odst. 1 StZ). I v těchto případech má držitel pozemku ohroženého imisí právo domoci se zákazu stavby podle § 1004 odst. 1 OZ. Vzhledem k tomu, že neměl možnost uplatnit námítky ve správní proceduře, soud je povinen věcně posoudit veškeré jeho námítky až v soudním řízení o zákazu stavby.

Relevantní námítky a jejich uplatnění

Podstata námitek

I když to ust. § 1004 odst. 1 věta druhá OZ výslovně nezmiňuje, může se žalobce dovolat v řízení o soudním zákazu stavby jen námitek soukromoprávní povahy (např. právě hrozby imise). Jestliže se žalobce domáhá zákazu dalšího provádění stavby proto, že mu ve správním řízení nebylo umožněno uplatnit námítku, která je výhradně veřejnoprávní povahy (např. nejsou dodrženy technické normy týkající se vnitřních rozvodů inženýrských sítí v prováděné stavbě), soud žalobu zamítne, pokud žalobce nevysvětlí, proč porušení výhradně veřejnoprávních norem může vést i k porušení jeho soukromého práva jako uživatele sousedního pozemku. O potřebě takového vysvětlení soud žalobce poučí (§ 118a odst. 1–3 OSŘ). Jiný výklad by nerespektoval, že civilní soud nemá pravomoc se zabývat veřejnoprávními otázkami.

Ust. § 1004 odst. 1 věta druhá OZ normuje, že námítky je držitel povinen vznést v řízení o povolení stavby, jen pokud je jeho účastníkem. Jestliže tedy držitel účastníkem správního říze-

² Podle § 114 odst. 2 StZ k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

³ Rozsudek KS v Hradci Králové ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. 30 Ca 58/2001.

⁴ Řízení o umístění stavby a řízení o stavebním povolení může proběhnout v zákonem předpokládaných případech i naráz (§ 94a StZ).

⁵ Podle § 114 odst. 1 věta první StZ účastník řízení může uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

ní není (což bude zejména v případech, kdy není evidován jako vlastník drženého pozemku), může veškeré občanskoprávní námitky, včetně námitky ohrožení z budoucích imisí, vznést až v soudním řízení o zákazu stavby, aniž by se vystavil riziku, že k nim soud nepřihlédne. Na druhé straně soud k námitce žalovaného může přihlédnout k tomu, proč držitel nebyl účastníkem stavebního řízení a zda zaviněně nezanedbal, že je v katastru jako vlastník vedena od něho odlišná osoba.

Zaviněné neuplatnění námitky

Postačí, když držiteli pozemku jako účastníku stavebního řízení lze přičíst procesní zavinění na neuplatnění námitky spočívající v imisí hrožící z provedení stavby. Procesní zavinění lze shledat např. tehdy, když námitka nebyla uplatněna proto, že držiteli bylo poučení o právu podat námitky doručeno tzv. náhradním způsobem (uložením na poště v místě trvalého pobytu) a on se o možnosti uplatnit námitku dozvěděl až poté, co uplynula lhůta k jejímu vznesení.

Procesní zavinění držitele imisí ohroženého pozemku na neuplatnění námitky během procedury, v níž bylo rozhodnuto o umístění stavby, o stavebním povolení nebo o ohlášení stavby není možné shledat, když jde o skutečnosti, které vyšly najevo až po přivolení ke stavbě ze strany stavebního úřadu nebo o skutečnosti, o kterých držitel objektivně nemohl mít vědomost v době uskutečnění správní procedury.

To, zda držitel jako účastník stavebního řízení zaviněně neuplatnil námitky, soud v řízení o žalobě podle § 1004 odst. 1 nebo podle § 1013 odst. 1 OZ zkoumá až na základě procesní obrany žalovaného. Jde totiž o skutečnost, jež je ku prospěchu žalovaného. Je však pravdou, že soud bude o žalobě podle § 1004 odst. 1 OZ rozhodovat na základě spisu stavebního úřadu, z něhož zpravidla vyplyne, zda a proč soukromoprávní námitky soused během správního řízení uplatnil či neuplatnil. K takto zjištěným skutečnostem soud přihlédne z úřední povinnosti (§ 120 odst. 2 OSŘ).

Nedůvodné nebo nevypořádané námitky

Je otázkou, zda držitel může podat návrh na zákaz stavby podle § 1004 odst. 1 OZ i v případě námitky, které sice uplatnil, ale nebyly shledány důvodnými nebo se s nimi správní orgán nevypořádal.

V případě námitky proti územnímu plánu je tato skutečnost nepodstatná, protože proces schvalování těchto plánů není správním říze-

ním v pravém slova smyslu, rozhodnutí zastupitelstva není rozhodnutím správního orgánu a navíc ani nejde o řízení, v němž by se rozhodovalo o konkrétní stavbě. Např. námitka držitele, že lokalita, v níž dochází např. k průmyslové výstavbě, se pro výstavbu realizovaného druhu nehodí, není v dalším stavebním řízení relevantní. Držitel ji nemůže s úspěchem uplatnit ani v civilním řízení o zákazu stavby.

V případě soukromoprávních námitky, k nimž došlo během procedury vedoucí k umístění konkrétní stavby a ke schválení její výstavby v režimu ohlášení nebo stavebního povolení, ale nebyly shledány podstatnými, důvodnými nebo se s nimi správní úřad nevypořádal, je třeba vycházet z gramatické dikce § 1004 odst. 1 věta druhá OZ a uzavřít, že nejde o neuplatněné (zmeškané) námitky. Proto je držitel může v civilním řízení o zákaz stavby vznést znovu a soud se jimi musí věcně zabývat. Z ust. § 114 odst. 3 StZ, sice plyne, že stavební úřad si má sám učinit úsudek o občanskoprávních námitkách (tedy i o námitce budoucích imisí), s výjimkou námitky týkající se sporného vlastnictví.⁶ Je však třeba dbát zásady, že posouzení tohoto typu námitky správním orgánem nemá založit pro soud překážku věci rozsouzené, a to s ohledem na ust. § 1 odst. 1 OZ, podle něhož uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného. To mj. znamená, že neplyne-li z předpisů soukromého práva jednoznačně něco jiného, pravomoc soudu zasáhnout do soukromoprávních vztahů i tam, kde již existuje veřejnoprávní rozhodnutí, není dotčena.

Je věcí stavebníka, aby se proti opětovnému otevření téže námitky soukromého práva (např. právě námitky imise) v civilním řízení, které se koná k žalobě podle § 1004 odst. 1 OZ, zajistil „cestou práva“, tedy zejména dohodou se sousedem, který může být postižen imisí nebo podáním žaloby o určení, že soukromoprávní námitka souseda vznesená během stavební procedury není důvodem pro zákaz provádění stavby.

Nezadatelné námitky

Pravidlo, podle něhož vlastník pozemku má uplatnit námitku budoucí imise již v řízení

⁶ Podle § 114 odst. 3 StZ námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitky týkající se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv.

o „povolení“⁷ stavby s tím, že jinak o své právo dovolat se námitky imise přichází, se ve výjimečných případech neuplatní. Takovou výjimkou je potřeba ochrany ústavně zaručeného práva na život a na zdraví.⁸

Také existence nezadatelných námitek souvisí s principem omezené priority rozhodnutí správního úřadu před rozhodnutím soudu, protože soudu umožňují rozhodnout v rozporu s již existujícím správním rozhodnutím o „povolení“ stavby.

Poznámky na závěr

Soukromoprávní úprava privilegované imise pocházející z úředně schválené stavby je krokem správným směrem. Zákonodárce bohužel § 1004 OZ neprovázal s veřejnoprávními předpisy. Proto není bez pochyb, jaká část procedury vedoucí k povolení stavby je „správním řízením“, které má toto ustanovení na mysli. Takže vzniká problém, zda civilní soud může přihlídnout k námitkám, které vůči stavbě byly vzneseny během té části procedury vedoucí k povolení stavby, která podle stavebního zákona není správním řízením. Mám za to, že pojem „správní řízení“ ve smyslu § 1004 odst. 1 OZ je třeba vykládat extenzivně.

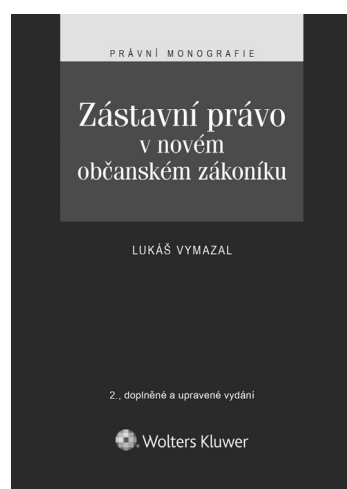
Ustanovení § 1004 odst. 1 OZ je nutné zasadit do kontextu s ustanovením § 1013 OZ. Imise, které jsou způsobené provozem úředně schválené (povolené) stavby (tzv. privilegované imise), lze v českých právních poměrech rozdělit do dvou skupin podle důvodu jejich vzniku. Do

první skupiny patří imise, které by vznikly provozem stavby bez ohledu na zvláštnosti v ní uskutečňovaného provozu. Takovou imisí je třeba hluk vznikající následkem běžného užívání věci, např. příchodem a odchodem uživatelů stavby. Režim těchto imisí a se řídí buď § 1004 odst. 1 věta druhá OZ (což má tentýž následek, jako by šlo o imisi způsobenou provozem závodu podle § 1013 odst. 2 OZ, tedy že takovou imisi nelze zakázat, ale jen finančně odškodnit), nebo obecným § 1013 odst. 1 OZ. Obecné ustanovení § 1013 odst. 1 OZ se u imise ze stavby provedené na základě úředního schválení využije namísto § 1004 odst. 1 věta druhá OZ tehdy, když je možné imisi zabránit jen nepodstatnou úpravou stavby, která si nevyžaduje úředního schválení (např. osazením budovy okapem). Dochází-li však k nadměrné imisi, kterou přímo způsobuje zvláštní povaha úředně schváleného provozu (např. hluk vzniklý při průmyslovém zpracování dřeva), jde o imisi podle § 1013 odst. 2 OZ, kterou rovněž nelze zakázat, ale jen odškodnit, nepřekračuje-li limity stanovené právními předpisy.

⁷ „Povolení stavby“ je legislativní zkratkou, kterou zavádí ust. § 1004 odst. 1 OZ. Tento pojem nezahrnuje jen „stavební povolení“, ale i jiná úřední svolení, na jejichž základě může podle stavebněprávních předpisů dojít ke zřízení stavby. Podrobnosti viz níže.

⁸ Srov. s KLETEČKA, A. – SCHAUER, M. ABGB – ON. *Komentář k § 364a*. Wien: Mainz, 2010. – Ust. § 1004 OZ sděluje totéž, co ust. § 340 a násl. rakouského OZO. Proto je při výlukách z jeho využití možné se inspirovat rakouskou jurisdikcí.

V nakladatelství Wolters Kluwer právě vyšlo

Zástavní právo v novém občanském zákoníku

Lukáš Vymazal

Kniha obsahuje podrobný výklad úpravy zástavního práva v novém občanském zákoníku, a to včetně vybrané – nadále použitelné – judikatury. Text publikace je strukturován do tematických kapitol, zabývajících se jednotlivými oblastmi zástavního práva v nové úpravě; autor přitom obsáhle rozebírá i četná další ustanovení nové úpravy, která se zástavním právem nepřímo souvisejí. Publikace se věnuje i některým obecným otázkám zástavního práva a v neposlední řadě novou úpravu také srovnává s úpravou v předchozím občanském zákoníku. Jde o druhé, doplněné a upravené vydání (poprvé vyšla kniha v nakladatelství Linde v r. 2014). Publikace je určena především advokátům, soudcům, notářům,

exekutorům, insolvenčním správcům, korporátním i vůbec všem praktickým právníkům, stejně tak jako širší podnikatelské veřejnosti, pracovníkům realitních kanceláří, studentům vysokých škol s právním zaměřením i dalším zájemcům o problematiku zajištění dluhů zástavním právem.

Brož., 670 Kč

Titul objednávejte na www.obchod.wolterskluwer.cz